

اتحاد در عبادت

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۸ و ۱۱؛ متی باب ۴ آیات ۸ و ۹؛ دانیال باب ۳ آیات ۸ تا ۱۸؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۹؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷؛ اعمال رسولان باب ۴ آیات ۲۳ تا ۳۱.

آیه حفظی: « آنگاه در وسط آسمان فرشته دیگری را به حال پرواز دیدم که یک مژده جاودانی به زمینیان و به همه ملل و قبایل و زبان‌ها و امت‌ها می‌رسانید. او با صدایی بلند فریاد می‌زد: از خدا بترسید و او را حمد گوید زیرا که ساعت داوری او آمده است. او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفرید پرستش نمایید » (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷).

بلافاصله پس از روز پنطیکاست، مسیحیان اولیه بیشتر زمان خود را صرف عبادت نمودند. « آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذراندند » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). شادی برخاسته از شناخت عیسی به عنوان مسیح موعود و تحقق پیشگویی‌های عهد قدیم، قلب‌های ایشان را بخاطر حمد و شکرگزاری از خدا پر نمود. شناخت این حقیقت شگفت‌انگیز امتیاز خاصی بشمار می‌رود. این ایمانداران اولیه نیاز به صرف زمان برای هم‌نشینی، مطالعه و دعا را حس نمودند که همه به منظور سپاسگزاری از خدا برای مکاشفه‌اش در زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی و آنچه در زندگی ایشان انجام داده بود.

کلیسای عیسی مسیح، گدھمائی جمعی از عابدان تعریف می‌گردد که توسط خدا فراخوانده شده اند تا « عمارت روحانی و کھانت مقدس باشند تا قربانی‌های روحانی و مقبول خدا را بواسطه عیسی مسیح بگذرانند » (اول پطرس باب ۲ آیه ۵). شکرگزاری از خدا که در پرستش جمعی تجلی می‌یابد، قلب‌ها و ذهن‌های مردم را به شکل شخصیت خدا تغییر می‌دهد و آنها را برای خدمت آماده می‌سازد.

درس این هفته بر معنای عبادت و اینکه چگونه اتحاد میان ایمانداران در عیسی را حفظ می‌کند، خواهد پرداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۴ آذر- ۱۵ December آماده شوید.

۱۸ آذر

یکشنبه

نیایش آفریدگار و رستگار کننده

در مباحث مرتبط با عبادت، اکثراً بر اجزای تشکیل دهنده آن و آنچه که در بر دارد و طریقه انجام آن تأکید می‌ورزیم. اما معنای عمیق عبادت چیست؟ پرستش خدا به چه معناست؟ و چرا نیایش می‌کنیم؟ در مزامیر باب ۲۹ آیه ۲، داود می‌گوید: « نام پر جلال خداوند خود را بستائید، او را با لباس پرهیزکاری بپرستید » (مزامیر باب ۲۹ آیه ۲). این مزمور توجه ما را به مسیری درست جلب می‌کند تا معنای عبادت را درک کنیم. عبادت، تجلیل و حرمت نهادن بر خداوندی است که او را سزااست.

مکاشفه یوحنا باب های ۴ و ۵ را مطالعه کنید. ساکنین آسمان چه دلایلی برای عبادت خدا و عیسی که بره خداست ارائه نمودند؟ مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۸ و ۱۱، باب ۵ آیات ۹، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ را ببینید.

این تصویرسازی از عبادت در بارگاه آسمان است، هنگامی که عیسی به عنوان بره خدا و نجات دهنده جهان معرفی می‌شود که مهیب و باشکوه است. عبادت زمانی اتفاق می‌افتد که مخلوق خدا با کلامی از ستایش و شکرگزاری از آنچه انجام داده است، به او پاسخ می‌دهد. عبادت واکنش فرد سپاسگزار برای آفرینش و نجات خدا می‌باشد. در پایان زمان، فرد نجات یافته همچنین به شیوه ای مشابه در ستایش و پاسخ به نجات خدا می‌پیوندد. « چقدر بزرگ و شگفت‌انگیز است اعمال تو، ای خداوند، خدای قادر مطلق! چقدر عادلانه و درست است روش های تو، ای پادشاه ملل! کیست ای خداوند که از تو خوف نداشته باشد و کیست که تو را جلال ندهد؟ زیرا تو تنها مقدسی، همه ملل خواهند آمد و در پیشگاه تو پرستش خواهند نمود زیرا کارهای عادلانه تو بر هیچ کس پوشیده نیست » (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیات ۳ و ۴).

بنابراین، عبادت واکنش ایمان ما به خدا برای کارهای قدرتمند او می‌باشد: نخست، برای خلقت ما و دوم برای نجات ما. ما در عبادت، حرمت، ستایش، تحسین، محبت و اطاعتی که باور داریم او شایسته دریافتش می‌باشد را به او می‌دهیم. البته، آنچه ما درباره خدا به عنوان خالق و نجات دهنده می‌دانیم، از آنچه او در کتاب مقدس برای ما

آشکار نموده است، می آید. علاوه بر این آنچه مسیحیان درباره خدا می دانند بطور کامل تر در شخص و رسالت عیسی آشکار شده بود (یوحنا باب ۱۴ آیات ۸ تا ۱۴ را ببینید). به این دلیل است که مسیحیان عیسی را به عنوان نجات دهنده عبادت می کنند زیرا مرگ و رستاخیز فداکارانه او درست در هسته مرکزی عبادت قرار دارد.

هنگامی که مسیحیان برای عبادت گرد هم می آیند، پرستش ایشان باید از احساس هیبت و شکرگزاری نشأت بگیرد.

درباره آنچه که در مسیح به عنوان خالق و نجات دهنده مان به ما داده شده است و آنچه ما را از آن رهایی داده است و آنچه به ما ارائه می دهد - همه به این دلیل که او با میل خود به جای ما مرد - بیاندیشید. چرا این حقایق باید اساس عبادت ما باشند؟

۱۹ آذر

دوشنبه

عبادت نادرست

متی باب ۴ آیات ۸ و ۹ را بخوانید. وسوسه سوم عیسی در بیابان چه بود؟

شیطان با غرور و تکبر خود را به عنوان حاکم مشروع جهان و مالک تمام ثروت ها و شکوه آن اعلام نمود و افتخار و احترام ساکنین آن را طلبید، گویی که او جهان را خلق نموده است. این چه توهینی به خدا، خالق و پدر عیسی می باشد. شیطان نشان داد که دقیقاً می دانست معنای عبادت چیست: یعنی تکریم و بزرگداشت صاحب حقیقی گیتی.

تجربه سه دوست عبرانی در دانیال باب ۳ (بویژه آیات ۸ تا ۱۸) و قدرت پایان زمان مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیه ۴ و باب ۱۴ آیات ۹ تا ۱۱ را مقایسه کنید. در پایان زمان چه چیزی به خطر می افتد؟ موضوع اصلی در هر دو روایت چیست؟

از هابیل و قائن تا سه پسر عبری در بابل و رویداد های پایانی مربوط به « نشان وحش » (مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیه ۲)، شیطان به دنبال ایجاد نظام دروغین عبادت می باشد، نظامی که مردم را از خدای حقیقی دور کند و حتی به گونه ای ماهرانه، عبادت را به سمت او سوق دهد. گذشته از هر چیز، حتی از زمان قبل از سقوط، او می خواست مانند خدا باشد (اشعیا باب ۱۴ آیه ۱۴). این تصادفی نیست که درست همانطور سه مرد جوان در صورت

عبادت نکردن یک « تمثال »، با تهدید مرگ روبرو می شدند، در روزهای پایانی قوم وفادار خدا نیز در صورت عبادت نکردن « تمثال »، با خطر مرگ روبرو خواهند بود. چرا در حالی که فراخوانده شده ایم که خدای حقیقی را عبادت کنیم، به جای آن یک تمثال را بپرستیم؟

« درس‌های آموخته شده از تجربه جوان عبرانی در بیابان دورا مهم هستند...
« فصل پریشانی در مقابل قوم خدا، ایمانی را می طلبد که تزلزل ناپذیر باشد. فرزندان خدا باید چنین آشکار سازند که او تنها معبود عبادت‌های ایشان است و اینکه هیچ چیزی حتی از خود زندگی نمی تواند آنان را به عبادت دروغین تحریک کند. برای قلب وفادار، دستورات فرد گناهکار و فانی، در کنار کلام خدای ابدی بی اهمیت خواهد شد. در نتیجه حبس یا تبعید یا مرگ، از حقیقت اطاعت خواهد شد. » - الن

جی. وایت، Ellen G. White, *Prophets and Kings*, pp. 512, 513

روش‌های مختلفی که حتی امروزه ممکن است بواسطه آنها به پرستش هر چیز دیگر غیر از تنها موجود شایسته عبادت و سوسه شویم، کدامند؟ عبادت دروغین چگونه ممکن است تهدیدی بیشتر از آنچه درک می کنیم باشد؟ برخی از چیزهایی که حتی اکنون ممکن است به پرستش آنها و سوسه شویم، کدامند؟

۲۰ آذر

سه شنبه

پیام فرشته اول

ادونتیست‌های روز هفتم، پیام‌های سه فرشته در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲ را به عنوان شرح رسالت خود و پیام اصلی خود درست پیش از آمدن دوباره عیسی می دانند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۱۴ تا ۲۰). این‌ها پیام‌های مهمی هستند که باید با « صدای بلند » به تمام ساکنین زمین موعظه شوند.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ را بخوانید. پیام فرشته اول چیست و در مورد خدا چه چیزی می‌گوید؟ چرا در این پیام اشاره به عبادت وجود دارد؟

نخستین پیام سه فرشته، پیامی را به تمام جهان اعلام می‌دارد. این تحقق پیشگویی عیسی در متی باب ۲۴ آیه ۱۴ می‌باشد. نوعی فوریت و شتاب در تصویر سازی این سه فرشته و مأموریت شان وجود دارد. پیام اول، مردم را بر می‌انگیزد که بر روی خدا تمرکز کنند زیرا « ساعت داوری او آمده است » (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). بازگشت دوباره عیسی به عنوان یک تسریع‌کننده این داوری می‌باشد.

فرشته می گوید، «از خدا بترسید» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). برای کسانی که خدا را جدی نمی گیرند، این پیام و فراخوانده شدن برای عمل، در واقع ترس را در ذهن ایشان بوجود خواهد آورد. اما برای کسانی که پیروان عیسی بوده اند، این فراخوان، دعوتی برای ترسیدن و حرمت دادن می باشد. آنها به خدا متوسل شده و تحقق وعده هایش را می بینند. حسی از حرمت نهادن از روی قدرشناسی برای خدا آنها را فرا می گیرد.

«او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه ها را آفرید، پرستش نمایید» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). این کلام بی تردید اشاره ای به فرمان سبت با رجوع به خلقت دارد (خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۱ را ببینید). خدای آفرینش که روز سبت را به عنوان یادبود قدرت آفریننده خود بنیان نهاد، کسی است که باید عبادت شده و مورد احترام قرار گیرد.

جالب است توجه داشت که در پایان زمان، عبادت به عنوان موضوعی کلیدی در نبرد بزرگ برای وفاداری نژاد بشری شناخته می شود. این خبر جهانی، فراخوانی برای عبادت خالق می باشد. «موضوع محوری در بحران پایانی عبادت خواهد بود. مکاشفه یوحنا مشخص می سازد که امتحان انکار عبادت نخواهد بود بلکه چه کسی عبادت می شود خواهد بود. در پایان زمان تنها دو گروه از مردم در جهان وجود خواهند داشت: کسانی که از خدای حقیقی می ترسند و او را عبادت می کنند (باب ۱۱ آیات ۱ و ۱۸ و باب ۱۴ آیه ۷) و کسانی که از حقیقت بیزار و عبادت کنندگان اژده ها و وحش می باشند (باب ۱۳ آیات ۴ تا ۸ و باب ۱۴ آیات ۹ تا ۱۱) ...» اگر عبادت موضوع محوری نبرد نهائی باشد، پس جای تعجب نیست که خدا انجیل پایان زمان خود را می فرستد تا ساکنین زمین او را جدی گرفته و به عنوان خالق و تنها کسی که شایسته عبادت است، پرستند». Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus — Christ: Commentary on the Book of Revelation* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), pp. 444, 445

۲۱ آذر

چهارشنبه

مطالعه کتاب مقدس و هم نشینی

اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲ را بخوانید. برخی از مولفه های تشکیل دهنده عبادت مسیحیان اولیه چه بوده اند؟

«آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می گذرانیدند» (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). از همان اوان تشکیل کلیسا، عبادت با مرکزیت مطالعه کلام خدا که توسط رسولان به ما داده شده است، مشخص شده است. مسیحیان اولیه در مطالعه کتاب مقدس برای آنچه درباره عیسی مسیح موعود می گفت، وفادار بودند. آنها برای

سهیم شدن برکات خدا و تشویق یکدیگر در مسیر روحانی شان با خدا، همواره مشارکت داشتند. آنها از کلام خدا، حقایق مقدسی که اساس پیامشان به جهان شد را استخراج نمودند.

آیات زیر چه چیزی درباره اهمیت مطالعه کلام خدا در هم‌نشینی با دیگر ایمانداران می‌گویند؟

دوم پادشاهان باب ۲۲ آیات ۸ تا ۱۳

اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱۰ و ۱۱

دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۷

« هر کجا که حقایق انجیل اعلام شود، کسانی که صادقانه تمایل داشته باشند کار درست را انجام دهند، به جستجوی سخت کوشانه کتاب مقدس هدایت خواهند شد. اگر در صحنه‌های پایانی تاریخ زمین، کسانی که حقایق به ایشان اعلام شده است، الگوی اهالی بیریه را دنبال نمایند، روزانه در کتاب مقدس تحقیق کنند و پیام‌های آورده شده نزد خود را با کلام خدا مقایسه کنند، امروزه تعداد زیادی افراد وفادار به احکام خدا وجود خواهند داشت در حالی که اکنون تنها عده کمی هستند. » - الن

جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 232

ما به واسطه حقایقی که اعلام می‌داریم، حقایقی که در کلام خدا می‌یابیم، مردمی متحد می‌باشیم. این در مورد کلیسای خدا در روزهای اولیه و امروزه نیز صدق می‌کند. مطالعه کلام خدا هسته مرکزی عبادت ما را تشکیل می‌دهد و اتحادمان به عنوان مردمی که فراخوانده شده‌اند تا پیام سه فرشته را به جهان اعلام کنند. هنگامی که ما به عنوان یک خانواده برای مشارکت و عبادت گردهم می‌آییم، کتاب مقدس، کلام خدا را به ما می‌گوید تا زندگیمان را در آماده‌سازی برای مأموریت‌مان و آمدن دوباره عیسی هدایت کند.

اعتقاد شما تا چه میزان ریشه در کتاب مقدس دارد؟ یعنی، آیا به اندازه کافی مانند سه پسر عبرانی در ایستادگی در برابر مرگ پایدار هستید؟

۲۲ آذر

پنجشنبه

پاره کردن نان و دعا کردن

کلیسای اولیه با وجود چالش‌هایی که با آن روبرو بودند، در ایمان مشترکشان به عیسی و حقیقتی که برای انتشار به جهان به ایشان سپرده شده بود، متحد بودند. این چیزی است که پطرس حتی «حقیقت حاضر» نامید (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۲). و از این رو، آن‌ها متحد در حقیقت، وحدت خود را به شیوه‌های مختلف ابراز نمودند.

« آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذرانیدند » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). این اشاره به پاره کردن نان احتمالاً بر یک غذای دسته جمعی یا وعده‌های غذایی منظم مشترک میان ایمانداران دلالت دارد. زمانی در حین غذای دسته جمعی، کسی به یاد مرگ و رستاخیز عیسی و در انتظار بازگشت زود هنگامش، برکتی ویژه بر نان و نوشیدنی ارائه می‌داد. از این رو مسیحیان اولیه زمان خود را صرف به یاد آوردن مفهوم زندگی و رسالت عیسی می‌کردند و علاقه داشتند در غذا خوردن‌های دسته جمعی درباره آن صحبت کنند. غذاهای مشترک ایشان به لحظات عبادت تبدیل شد. « آنان هر روز در معبد بزرگ دور هم جمع می‌شدند و در خانه‌های خود نان را پاره می‌کردند و با دلخوشی و صمیمیت با هم غذا می‌خوردند. خدا را حمد می‌کردند و مورد احترام همه مردم بودند و خداوند هر روز کسانی را که نجات می‌یافتند، به جمع ایشان می‌افزود » (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۶ و ۴۷). شکی نیست که این زمان هم‌نشینی با یکدیگر به شدت در تقویت احساس اتحادی که در عیسی داشتند، کمک نمود.

در کتاب اعمال رسولان چه نمونه‌هایی از دعا کردن مسیحیان اولیه با یکدیگر موجود است؟ آنها برای چه چیزی دعا می‌کردند؟

اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴

اعمال رسولان باب ۴ آیات ۲۳ تا ۳۱

اعمال رسولان باب ۱۲ آیه ۱۲

کلیسای اولیه فرصت برای ارتباط مستقیم با خدا را مغتنم می‌شمرد و هرگز از درخواست های خود در دعا دست نکشیدند. پولس در اولین رساله‌اش به تیموتائوس، در زمانی که مسیحیان با هم هستند، به اهمیت دعا اشاره می‌کند (اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۱). او همچنین به افسسیان نیاز به دعا کردن را تأکید می‌کند: « همه اینها را با دعا و مناجات انجام دهید. همیشه با هدایت روح‌القدس دعا کنید و پیوسته برای این منظور بیدار و پشتکار داشته باشید و برای همه مقدسین دعا کنید. برای من نیز دعا کنید تا وقتی سخن می‌گویم قدرت بیان به من عطا گردد و بتوانم راز انجیل را با شهامت فاش سازم » (افسسیان باب ۶ آیات ۱۸ و ۱۹).

روش‌هایی که می‌توانیم از طریق قدرت دعا برای اهداف مشترک، اتحادی عمیق‌تر را تجربه کنیم، کدامند؟ این دعا چگونه به متحد کردن ما به عنوان کلیسا کمک می‌کند؟

۲۳ آذر

جمعه

تفکری فراتر: مقالات فوق را بخوانید: « دعا », صفحات ۱۰۴۴-۱۰۴۶, و « عبادت », صفحات ۱۲۹۰-۱۲۹۱, از دائرة المعارف الن جی وایت.

« اهمیت سبت به عنوان یادبود خلقت این است که دلیل حقیقی مختص بودن عبادت به خدا را همواره زنده نگه می‌دارد - زیرا او خالق است و ما مخلوقات او هستیم. از این رو سبت، در اساس عبادت الهی قرار دارد، زیرا این حقیقت بزرگ را به موثرترین روش آموزش می‌دهد و هیچ نهاد دیگری این کار را انجام نمی‌دهد. اساس حقیقی عبادت الهی، نه صرفاً آن که در روز سبت انجام می‌شود، بلکه تمام عبادت‌ها در تمایز میان خالق و مخلوقاتش یافت می‌شود. این واقعیت بزرگ هرگز نمی‌تواند منسوخ شود و هرگز نباید فراموش شود. J. N. Andrews, History of the Sabbath, — chapter 27. برای حفظ این حقیقت، بشر بطور دائمی در فکر خود داشت که خدا سبت را در عدن بوجود آورده است؛ و تا زمانی که این واقعیت که او خالق ماست دلیل عبادت کردن او توسط ما باشد، روز سبت به عنوان نشانه و یادبود آن خواهد بود. اگر سبت بطور جهانی نگاه داشته می‌شد، افکار و عواطف انسان به عنوان اهداف احترام و عبادت به خالق منتهی می‌شد و هرگز هیچ بت پرست، منکر خدا یا کافری وجود نمی‌داشت. نگاه داشتن سبت نشانه‌ای از وفاداری نسبت به خدای حقیقی می‌باشد، کسی که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را خلق نمود. این مطلب ادامه می‌یابد که پیامی که به بشر فرمان می‌دهد تا خدا را عبادت کند و احکام او را نگاه دارد، بطور اخص آنانرا فرا خواهد خواند تا حکم چهارم را رعایت کنند. - الن جی. وایت، Ellen G. White, The Great Controversy, pp. 437, 438

سوالاتی برای بحث

۱. از آنجایی که مفاهیم عبادت، خلقت و نجات کتاب مقدس بسیار به هم پیوسته می‌باشند، فکر می‌کنید که تجلیل روز سبت چگونه می‌تواند پادزهر خدا برای عبادت دروغین باشد؟ سبت چه نقشی در این پیشگویی پایان زمان در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ دارد؟ چرا در پیام فرشته اول به روز سبت اشاره شده است؟
۲. اغلب اوقات ما به محتوای عبادت می‌پردازیم - کارهایی که باید و یا نباید در حین عبادت انجام دهیم. آیا این به اندازه کافی خوب است؟ عبادت واقعاً چیست؟ کلیسای محلی شما چگونه عبادت معنی دار را تجربه می‌کند؟
۳. در برخی از جوامع، عبادت جمعی مسیحیان به آرامی فراموش یا منسوخ شده است، حتی در اجتماع‌های ادونتیست. کلیسای محلی شما برای مقابله با این روند چه کاری می‌تواند انجام دهد؟

خلاصه: عبادت، پاسخ سپاسگزارانه ایماندار مسیحی به خدا برای موهبت نجات می‌باشد. همچنین یک عنصر حیاتی از تجربه اجتماع مسیحی از اتحاد و مشارکت است. بدون دعا و مطالعه کتاب مقدس در تمایل به شناخت حقیقت خدا برای ما، جامعه ما از تجربه اتحاد در مسیح قاصر خواهد ماند.